

„Пролетно тайнство“ на русенска сцена

Участието на столичните филхармонии в седмичните Мартенски музикални дни отдавна бе очаквано с позитивен интерес. На нашия симфоничен

сал подзаглавие: „Картини от езическа Русия“. За да се изобрази в звук необикновената пълнота на виденията на гениалния композитор, е необ-

прочутия софийски щрайх. Впечатлението, което „Пролетно тайнство“ произведе, се врязва в съзнанието на почитателите на голямото изкуство

като незабравимо естетическо преживяване.

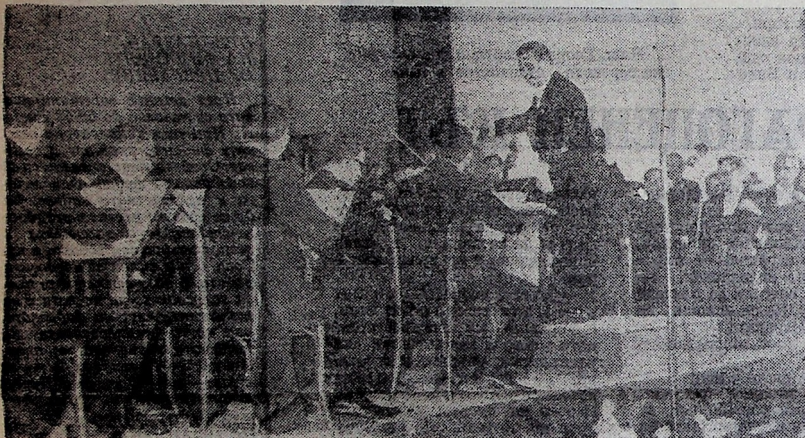
С голямо внимание, неизменен спътник на творческата продукция на СДФ, се отнесеха диригент и оркестър към двете български симфонии: „Детска“ от народния артист проф. Марин Големинков и Третата от нар. артист проф. Любомир Пипков. В тази жизнена, изпълнена с детска чистота и веселна творба, в която са вплетени и обработени стилизирани теми и мотиви от народното звукотворчество, оркестърът музицира непринудено с лекота и ритмична бодрост. Динамичният заряд на Третата симфония от Пипков — зрял плод на българския симфонизъм, овладя филхармониите и ги стимулира към едно вдъхновено и завладяващо изпълнение. Клавирните партии бяха органично втъкани в оркестровия звук, благодарение на майсторското им третиране от пианистите Евров и Гълъбова. Струнните групи — основен носител на идеята, звучаха с пластично оформен звук. Хомогенността и ритмичната прецизност на щрайха (концертмайстор засл. артист

проф. Боян Лечев) заслужиха най-възторжена оценка.

Първият концерт на Софийската държавна филхармония бе изнесен около средата на фестивала. Споменът от постиженията на Силезийската филхармония и Големия симфоничен оркестър на Съветското радио и телевизия е съвсем свеж и неволното сравнение ни изпълва с гордост за творческите възможности и художествено ниво на водещия български симфоничен институт. Българският инстинктивист е не по-малко даровит от ценения в цял свят български певец. Този възвращащ симфоничен форум — тазгодишните Мартенски музикални дни — в който си дават среща шест колектива, идва в името на прославата на българското композиторско и изпълнителско творчество, в утвърждаването му като израз на таланта и трудолюбие на българския народ.

Приносът на софийските филхармонии към тази кауза заслужава дълбока почит и признателност!

Иван Петков

доайен се възлагаше отговорната задача да защити, редом с Русенската филхармония, престижа на българското изпълнителско изкуство в благородно съперничество с четирите изтъкнати задгранични колектива. Първият концерт на Софийската държавна филхармония категорично утвърди името на българския симфоник като талантлив майстор. Доказа разцвета на родното изпълнителско изкуство.

Първият концерт донесе и дългоочакваната радост за жадната културна обществено на Русе да чуе на своя сцена знаменитото „Пролетно тайнство“ на Игор Стравински. Тази творба, след бурния премиерен скандал в Париж на 28 май 1913 година, откри пътят и трасира перспективите на съвременното звукописане. Стравински е напъ-

ходимо необятно творческо въображение, виртуозна до висш предел диригентска палка и съвършено споен оркестров апарат. В тази, справедливо смятана за една от най-трудните партитури в музикалната литература на всички времена и народи, оркестрова фреска засл. артист Константин Илиев намери силен импулс за блестяща изjava на покоряващата си музикантска чувственост. Палката му непоколебимо водеше преданите й филхармонии към ослепителни звукови фейерверки, в които цялото богатство на красив и увличаща ритмическа мощ на нашия първи оркестър се открито изпълнотата си великолепия. Духовите, всред които блестяха кларинетите (Радев, Левиев, Димов, Васев, Спилков), проявиха високо овладяна виртуозитет и партнираха съзвучно на